

Korkut'un Hindistan Güncesi

12 Jaipur

24-25.11.2010

Jaipur

Agra'da son gün başlayan yağışlı ve serin hava Jaipur'da da devam ediyor. Bu biraz şanssızlık oldu tabi benim için. Odamda yaptığım kahvaltıdan hemen sonra kendimi dışarı attım. Meşhur Pink City ve çarşılarını gezmek istiyorum. Şehri daha iyi öğrenebilmek için hiç araç kullanmadan tamamen yaya olarak dolaşacağım. Ancak dışarı çıktığımda karşılaştığım manzara bayağı kötüydü. Yollarda kanalizasyon gideri filan yok herhalde ki her yer göllerle dolmuş. Islanmadan yürümek olanaksız. Sadece ıslansak o da iyi. O suların içersinde ne ararsan var. Çamur, çöp ve daha neler neler. Ama katlanacağız artık. Vazgeçmek yok. Otelden çıkıp 100 metre kadar yürüyünce uzun bir cadde olan MI Road'a çıkılıyor. Jaipur dünyanın önde gelen mücevherat merkezlerinden biri. Sağlı sollu mağazalar filan. Tabi bunlar bana göre şeyler değil. Buradan Sansar Chandra caddesini izleyerek eski şehir Pink City'ye Chandpole Bazaar kapısından girdim. Tarihe geri dönmüş gibi oluyorsunuz. Pink City son derece düzgün planlanmış. Mimarı yapılar pembe renkleriyle gerçekten etkileyici. Ama buraya kadar olan gezimde de hep aynı durum vardı. Bu güzelim tarihi yapılar ve kentler Hindistan'ın bu nüfus, bu sosyal ve kültürel anlayışıyla yerlerde sürünüyor. İnanılmaz pislik, yoksulluk, yoksunluk herşeyi berbat ediyor. Ama belki de Hindistan'ın gizemi burada. Kilometrelerce uzanan ve bir birine dikey olarak bağlanan caddeler ve yollar. Tüm yapılar tamamen özgün hallerini muhafaza ediyor. Şehir tamamen her türlü şeyin satıldığı bir çarşı şehir. Buranın ünlü yapılarından biri olan Hawa Mahal'a kadar gittikten sonra ince ince devamlı yağın yağmur nedeniyle otele geri döndüm.

Jaipur'dan üçüncü günün sonunda yani ertesi günü Ajmer üzerinden Pushkar'a gideceğim. Pushkar'dan sonra da sırasıyla Jodhpur, Udaipur, Mumbai ve son olarak da Goa'da Palolem plajlarında gezimi bitireceğim. Bunları trenle yapacağım. Biletlerini de Jaipur'dan almayı planlamıştım. Öğleden sonra adım başı bir rikşacının ısrarlı çağrılarına aldırış etmeden yine yürüyerek Jaipur tren istasyonuna geldim. Bilet almak için önce bir form dolduruyorsunuz. Kişisel bilgilerinizin dışında kaç numaralı hangi tren, nereden nereye gibi bilgileri içeren bu formlar doldurulduktan sonra gişe önünde sıraya giriyorsunuz. Ancak tüm merkez tren istasyonlarında yabancılar için ayrı başvuru bürosu ya da gişesi bulunmakta. Bu da tabi işleri oldukça kolaylaştırıyor. Hintlilere ait gişeler müthiş kalabalık oluyor çünkü. Ben çok önceden seyahat etmeyi planladığım trenleri belirlemiş olduğum için formları kısa sürede doldurdum ve biletlerime kavuştum. Trenlerde yakın tarihli rezervasyonlarda çoğunlukla yer bulmada sıkıntılar yaşanmasına karşın şansım yaver gitti doğrusu. Çıktım ve yine aynı yolları izleyerek geri döndüm. MI Road'da birçok restoran var ama ben Jaipur'da genellikle Mc Donald'sı tercih ediyorum.

Ertesi günü hava yine serin ve yağışlı. Yine Pink City'e ama bu kez farklı bir bölgeden gidiyorum. MI Road'ı bu kez doğuya doğru katederek Pink City'in Ajmeri Gate girişine, oradan da New Gate'e gelerek buradan girdiğim bölgede uzun uzun dolaşım. Pink City'den New Gate tarafından çıkınca tam karşıda uzanan meşhur Ram Niwas bahçelerine gittim. Ancak bu gezim pek kısa sürdü. Çünkü bu güzelim yeşilliklerde, en kötü koşullarda yaşam savaşı veren insanlar ve onların çevreye vermiş olduğu tahribat vardı. İşte böyle. Yarın öğlen de Pushkar'a yolculuk var.

Jaipur'da Pink City'nin kapılarında biri olan Chandpole Bazaar kapısı

Chandpole Bazaar

Yemek hazırladığı tezgahına oturmuş yemek dağıtıyor

Pink City içinden

Tipik bir görünüü

MI (Mirza Ismail) Road

MI (Mirza Ismail) Road

Jaipur'un önemli simgelerinden biri olan Hawa Mahal

Ram Niwas Bahçeleri

MI (Mirza Ismail) Road

Korkut Güven